

Αριθμός 187

Κανονισμοί οι οποίοι εξεδόθησαν υπό του Συμβουλίου Βελτιώσεως Πεδουλά και ενεκρίθησαν υπό του Υπουργού Εσωτερικών δυνάμει του εδαφίου 2 του άρθρου 24 του περί Χωρίων (Διοικήσεις και Βελτίωσις) Νόμου και, κατατεθέντες εις την Βουλήν των Αντιπροσώπων δυνάμει του άρθρου 3 του περί Καταθέσεως εις την Βουλήν των Αντιπροσώπων Κανονισμών εκδιδομένων κατ' εξουσιοδότησιν Νόμου, Νόμου του 1985 (Αρ. 51 του 1985) και εγκριθέντες υπ' αυτής, δημοσιεύονται εις την επίσημον εφημερίδα της Δημοκρατίας.

Ο ΠΕΡΙ ΧΩΡΙΩΝ (ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΚΑΙ ΒΕΛΤΙΩΣΙΣ) ΝΟΜΟΣ
(ΚΕΦ. 243 ΚΑΙ ΝΟΜΟΙ 46 ΤΟΥ 1961, 58 ΤΟΥ 1962, 4 ΤΟΥ 1966,
31 ΤΟΥ 1969, 7, 49 ΚΑΙ 65 ΤΟΥ 1979, 7 ΤΟΥ 1980, 27 ΤΟΥ 1982,
42 ΚΑΙ 72 ΤΟΥ 1983 ΚΑΙ 38 ΤΟΥ 1984)

Κανονισμοί γινόμενοι υπό του Συμβουλίου Βελτιώσεως Πεδουλά.

Το Συμβούλιον Βελτιώσεως Πεδουλά, ενασκούν τας χορηγουμένας εις αυτό εξουσίας δυνάμει του άρθρου 24 του περί Χωρίων (Διοικήσεις και Βελτίωσις) Νόμου εκδίδει τους ακόλουθους Κανονισμούς:

Μέρος Ι. ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

1. Οι παρόντες Κανονισμοί θα αναφέρονται ως οι περί Συντάξεων και Φιλοδωρημάτων του Συμβουλίου Βελτιώσεως Πεδουλά Κανονισμοί, του 1987.

Μέρος ΙΙ. ΕΡΜΗΝΕΙΑ.

2. Εν τοις παρούσι Κανονισμοίς, εκτός εάν άλλως προκύπη εκ του κειμένου—

«μισθός» σημαίνει τον ετήσιον βασικόν μισθόν υπαλλήλου και το εκάστοτε πληρωνόμενον επ' αυτού τιμαριθμικόν επίδομα αλλά δεν περιλαμβάνει τον δέκατον τρίτον μισθόν ή οιονδήποτε έτερον επίδομα.

«Ορισθείσα Ημερομηνία» σημαίνει την ημερομηνίαν ενάρξεως της ισχύος των παρόντων Κανονισμών·

«Συμβούλιον» σημαίνει το Συμβούλιον Βελτιώσεως·

«Συντάξιμος Θέσις» σημαίνει θέσιν κηρυχθείσαν υπό του Συμβουλίου τη εγκρίσει του Υπουργού ως συντάξιμον·

«Συντάξιμος Υπάλληλος» σημαίνει υπάλληλον κατέχοντα συντάξιμον θέσιν υπό μόνιμον ιδιότητα·

«Συνταξιούχος» σημαίνει υπάλληλον εις τον οποίον εχορηγήθη σύνταξις δυνάμει των παρόντων ή των καταργηθέντων Κανονισμών επί τη αφυπηρητήσει του·

«Καταργηθέντες Κανονισμοί» σημαίνει τους δυνάμει του Κανονισμού 39 καταργηθέντας Κανονισμούς·

«Ταμείο Συντάξεων και Φιλοδωρημάτων» σημαίνει το Ταμείον Συντάξεων και Φιλοδωρημάτων το ιδρυθέν δυνάμει των παρόντων Κανονισμών·

«Υπάλληλος» σημαίνει πάντα υπό του Συμβουλίου απασχολούμενον, αλλά δεν περιλαμβάνει οιονδήποτε εκτάκτως απασχολούμενον, ή διοριζόμενον επί συμβάσει ή εργάτην·

«Υπηρεσία» σημαίνει υπηρεσίαν υπαλλήλου εις το Συμβούλιον είτε προ ή μετά την έναρξιν της ισχύος των παρόντων Κανονισμών·

«Υπηρεσία άνευ εισφορών» σημαίνει υπηρεσίαν διά την οποίαν αρχικαί ή τελικαί εισφοραί, ως ορίζονται εις τον Κανονισμόν 21, δεν καταβάλλονται·

«Υπηρεσία μετ' εισφορών» σημαίνει υπηρεσίαν κατόπιν της ορισθείσης ημερομηνίας διά την οποίαν κατεβλήθησαν περιοδικαί εισφοραί ως προνοείται εις τον Κανονισμόν 21, ή υπηρεσίαν διά την οποίαν κατεβλήθησαν αρχικαί εισφοραί ή εγένετο συμφωνία προς καταβολήν τελικών εισφορών δι' αφαιρέσεων εκ του εφ' άπαξ επί της συντάξεως φιλοδωρήματος ως προνοείται εις τον Κανονισμόν 21·

«Υπουργός» σημαίνει τον Υπουργόν Εσωτερικών·

Πληρωμή
Συντάξεων
και Φιλοδωρη-
μάτων.

3. Τηρουμένων των διατάξεων των παρόντων Κανονισμών, το Συμβούλιον θα επιβαρύνη και πληρώνη εκ του Ταμείου Συντάξεων και Φιλοδωρημάτων, συντάξεις και φιλοδωρήματα εις αποχωρούντας εκ της υπηρεσίας υπαλλήλους και εις υπαλλήλους οίτινες απεμακρύνθησαν εκ της θέσεώς των δι' οιαδήποτε αιτίαν εκτός αδικήματος ενέχοντος έλλειψιν τιμιότητος ή ηθικήν αισχρότητα ή ανικανότητος εν τη εκτελέσει των καθηκόντων των·

Νοείται ότι το Συμβούλιον δύναται, τη συγκαταθέσει του Υπουργού να επιβαρύνη και πληρώνη εκ του Ταμείου Συντάξεων και Φιλοδωρημάτων εις υπάλληλον όστις απεμακρύνθη εκ της θέσεώς του δι' αδίκημα ενέχον έλλειψιν τιμιότητος ή ηθικήν αισχρότητα ή ανικανότητα εν τη εκτελέσει των καθηκόντων του, σύνταξιν ή φιλοδώρημα μη υπερβαίνον το ποσόν της συντάξεως ή του φιλοδωρήματος το οποίον θα επληρώνετο εις τον τοιούτον υπάλληλον εάν δεν απεμακρύνετο εκ της θέσεώς του διά τοιαύτην αιτίαν.

Σύνταξις.

4. Τηρουμένων των διατάξεων των παρόντων Κανονισμών, εις έκαστον υπάλληλον κατέχοντα συντάξιμον θέσιν εν τη υπηρεσία του Συμβουλίου επί δέκα ή περισσότερα έτη δύναται να χορηγηθή επί τη αφυπηρητήσει του σύνταξις επί τη βάσει συντελεστού ενός εξακοσιοστού του κατά την ημερομηνίαν αφυπηρητήσεως μισθού του δι' έκαστον συμπληρωμένον μήνα υπηρεσίας·

Νοείται ότι σύνταξις χορηγουμένη δυνάμει των παρόντων Κανονισμών δεν δύναται να υπερβαινή τα δύο τρίτα του ανωτάτου μισθού τον οποίον ο υπάλληλος εισέπραττε κατά την ημερομηνίαν αφυπηρητήσεώς του.

Φιλοδώρημα
επί τη αφυπη-
ρητήσει
προ της
συμπληρώσεως
10ετούς
υπηρεσίας.

5.—(1) Εις έκαστον υπάλληλον, όστις άλλως δικαιούται εις σύνταξιν, και ο οποίος αφυπηρετεί προ της συμπληρώσεως συνταξίμου υπηρεσίας δέκα ετών δύναται να χορηγηθή επί τη αφυπηρητήσει του φιλοδώρημα εκ ποσού μη υπερβαίνοντος το πενταπλάσιον της πλήρους ετησίας συντάξεως η οποία θα εχορηγείτο εις αυτόν δυνάμει του Κανονισμού 4, εάν δεν προεβλέπετο κατώτατον όριον συνταξίμου υπηρεσίας δέκα ετών.

(2) Αι διατάξεις της παραγράφου (1) δεν εφαρμόζονται εις την περίπτωσην γυναικός υπαλλήλου εις την οποίαν επιτρέπεται να αφυπηρητήση δυνάμει του Κανονισμού 26.

Υπολογισμός
Συνταξίμου
Υπηρεσίας.

6.—(1) Τηρουμένων των διατάξεων των παρόντων Κανονισμών, υπηρεσία διά την χορήγησιν συντάξεως ή φιλοδωρήματος, ως η περίπτωσης δύναται να είναι, λογίζεται η υπηρεσία μεταξύ της ημερομηνίας καθ' ην ο υπάλληλος ήρχισε να λαμβάνη μισθόν παρά του Συμβουλίου και της ημερομηνίας αφυπηρητήσεώς του, αμφοτέρων περιλαμβανομένων, χωρίς να αφαιρήται οιαδήποτε περίοδος καθ' ην ούτος ευρίσκετο επ' άδεια.

(2) Ανεξαρτήτως των διατάξεων της παραγράφου (1) του παρόντος Κανονισμού, εν περιπτώσει θανάτου υπαλλήλου τελούντος εν τη υπηρεσία του Συμβουλίου οιαδήποτε περίοδος κανονικής αδείας εις ην ούτος edικαιούτο κατά την ημερομηνίαν του θανάτου του λογίζεται ως υπηρεσία διά σκοπούς δικαίωματος εις σύνταξιν ή φιλοδώρημα και ως συντάξιμος υπηρεσία.

7.—(1) Τηρουμένων των διατάξεων των παραγράφων (2) και (3), εάν υπάλληλος υπηρετήσας δι' οιαδήποτε περίοδον εγκατέλειπεν ή εγκαταλείψη το Συμβούλιον δι' οιαδήποτε λόγον άνευ της χορηγήσεως οιαδήποτε ωφελήματος, ακολουθώς δε επαναδιωρίσθη ή ήθελεν επαναδιορισθή εις το Συμβούλιον και υπηρετήσει διά περίοδον ουχι ολιγοτέραν των πέντε ετών, αφυπηρέτηση δε τελικώς εις οιαδήποτε περίπτωσιν καθ' ην δικαιούται εις σύνταξιν δυνάμει του Κανονισμού 24, η προηγουμένη υπηρεσία αυτού λαμβάνεται υπ' όψιν διά τον υπολογισμόν της συντάξεώς του επί τη τελική αφυπηρέτησιν του:

Αναγνώρισις
προηγουμένης
υπηρεσίας.

Νοείται ότι εάν εις τον υπάλληλον εχορηγήθη φιλοδώρημα δυνάμει οιαδήποτε Νόμου ή οιαδήποτε Κανονισμού αναφορικώς προς την προηγουμένην υπηρεσίαν του, αι διατάξεις της παρούσης παραγράφου εφαρμόζονται μόνον εάν ο υπάλληλος εκλέξη να επιστρέψη το ούτω χορηγηθέν εις αυτόν φιλοδώρημα ευθύς μετά τον επαναδιορισμόν του.

(2) Εάν υπάλληλος αφυπηρέτησας δυνάμει της παραγράφου (β), (γ), (δ), (ε) ή (στ) του Κανονισμού 24 επαναδιωρίσθη ή ήθελεν επαναδιορισθή εις το Συμβούλιον και υπηρετήσει διά περίοδον ουχι ολιγοτέραν των πέντε ετών, αφυπηρέτηση δε τελικώς εις οιαδήποτε περίπτωσιν καθ' ην δικαιούται εις σύνταξιν δυνάμει του εν λόγω Κανονισμού, η προηγουμένη υπηρεσία αυτού δύναται να ληφθή υπ' όψιν διά τον υπολογισμόν της συντάξεώς του επί τη τελική αφυπηρέτησιν του νοουμένου ότι ούτος ήθελεν ειδοποιήσει εγγράφως το Συμβούλιον ευθύς μετά τον επαναδιορισμόν του ότι:

- (i) αναλαμβάνει όπως επιστρέψη άμέσως οιαδήποτε φιλοδώρημα χορηγηθέν εις αυτόν δυνάμει του Κανονισμού 5, ή
- (ii) συγκατατίθεται όπως η καταβολή οιασδήποτε χορηγηθείσης ετησίας συντάξεως διακοπή από της ημερομηνίας του επαναδιορισμού του και οιαδήποτε πληρωθέν εις αυτόν εφ' άπαξ επί της συντάξεως φιλοδώρημα επιστραφή υπ' αυτού άμέσως, εν τοιαύτη δε περιπτώσει οιαδήποτε προστεθείσα περίοδος υπηρεσίας δεν λαμβάνεται υπ' όψιν κατά τον υπολογισμόν της συντάξεως και του φιλοδωρήματος των καταβλητέων επί τη τελική αφυπηρέτησιν του:

Νοείται ότι εις περίπτωσιν μη ειδοποιήσεως υπό του υπαλλήλου περί συγκαταθέσεώς του ως προνοείται εις την υποπαραγραφον (ii) ανωτέρω, η καταβολή της συντάξεώς του αναστέλλεται ευθύς ως ούτος επαναδιορισθή εις το Συμβούλιον. Η καταβολή της συντάξεως επαναρχίζει μετά την τελικήν αφυπηρέτησιν του εις ο ύψος αυτή θα ευρίσκετο εάν δεν είχε διακοπή.

(3) Εάν γυνή υπάλληλος αφυπηρέτησασα δυνάμει της παραγράφου (2) του Κανονισμού 24 επαναδιορισθή εις το Συμβούλιον και υπηρετήσει διά περίοδον ουχι ολιγοτέραν των πέντε ετών αφυπηρέτηση δε τελικώς εις οιαδήποτε περίπτωσιν καθ' ην δικαιούται εις σύνταξιν δυνάμει του Κανονισμού 24, η προηγουμένη υπηρεσία αυτής δύναται να ληφθή υπ' όψιν διά τον υπολογισμόν της συντάξεώς της επί τη τελική αφυπηρέτησιν της νοουμένου ότι αυτή ήθελεν ειδοποιήσει εγγράφως το

Συμβούλιον ευθύς μετά τον επαναδιορισμόν της ότι αναλαμβάνει όπως επιστρέψη οιονδήποτε φιλοδώρημα χορηγηθέν εις αυτήν δυνάμει της εν λόγω παραγράφου.

(4) Η δυνάμει του παρόντος Κανονισμού επιστροφή οιονδήποτε ποσού γίνεται μεθ' απλού τόκου, προς τοσούτον επιτόκιον όσον το Συμβούλιον ήθελεν εκάστοτε καθορίσει, υπολογιζομένου από της ημερομηνίας καθ' ην τούτο είχε καταβληθή μέχρι της ημερομηνίας της επιστροφής ολοκλήρου του ποσού. Ο χρόνος και ο τρόπος της επιστροφής καθορίζονται υπό του Συμβουλίου.

(5) Εάν ο υπάλληλος εις τον οποίον αναφέρεται η παράγραφος (1), (2), ή (3) του παρόντος Κανονισμού, πλην της επιφυλάξεως της παραγράφου (2), αποβίωση καθ' οιονδήποτε χρόνον μετά τον επαναδιορισμόν του, η προηγουμένη υπηρεσία του λαμβάνεται υπ' όψιν διά τον υπολογισμόν της συντάξεως χήρας και τέκνων και του εφ' άπαξ φιλοδώρηματος του καταβλητέου εις τον νόμιμον προσωπικόν αντιπρόσωπον αυτού, του εις τας ως άνω παραγράφους όρου περί συμπληρώσεως πενταετούς υπηρεσίας μη λαμβανομένου υπ' όψιν.

Μισθός
λαμβανόμενος
υπόψιν διά
τον υπολογι-
σμόν της συν-
τάξεως ή φιλο-
δώρηματος.

8.—(1) Δια τους σκοπούς υπολογισμού του ποσού συντάξεως ή φιλοδώρηματος υπαλλήλου:—

- (α) θα λαμβάνηται υπ' όψιν ο μισθός ο πληρωτέος εις αυτόν κατά την ημερομηνίαν αφυπηρητήσεώς του αναφορικώς προς την τότε κατεχομένην υπ' αυτού θέσιν·
- (β) χρονική περίοδος άνω των δεκαπέντε ημερών λογίζεται ως συμπεπληρωμένος μην·
- (γ) εις περίπτωσιν αφυπηρητήσεως αυτού την προτεραιάν της ημερομηνίας παροχής αυξήσεως του τιμαριθμικού επιδόματος επί του βασικού μισθού, αι συντάξιμοι απολαβαί του θα λογίζωνται ως αυξανόμεναι αναλόγως λαμβανομένης υπ' όψιν της τριαύτης τιμαριθμικής αυξήσεως.

(2) Εν περιπτώσει καθ' ην ο μισθός του υπαλλήλου ευρίσκεται επί κλίμακος και ο υπάλληλος μέχρι της ημερομηνίας αφυπηρητήσεώς του έχει κερδίσει μέρος της επομένης ετησίας προσαυξήσεως της κλίμακός του, αι συντάξιμοι απολαβαί αυτού λογίζονται ως ηυξημένοι κατά τόσα δωδέκατα του ποσού της τριαύτης προσαυξήσεως όσοι είναι οι μήνες κατά τους οποίους υπηρέτησε μετά την χορήγησιν της τελευταίας προσαυξήσεώς του.

Υπηρεσία
εις μη
συντάξιμον
θέσιν.

9. Μόνον υπηρεσία εις συντάξιμον θέσιν λογίζεται ως συντάξιμος: Νοείται ότι—

- (α) οσάκις περίοδος υπηρεσίας εις μη συντάξιμον θέσιν ακολουθείται, είτε άμέσως είτε κατόπιν διακοπής, υπό υπηρεσίας εις συντάξιμον θέσιν και ο διορισμός του υπαλλήλου εις συντάξιμον θέσιν έχει επικυρωθή, τριαύτη περίοδος εις μη συντάξιμον θέσιν λογίζεται συντάξιμος·
- (β) οσάκις υπάλληλος κατέχων συντάξιμον θέσιν εις την οποίαν ο διορισμός του επεκυρώθη, αποσπάται εις μη συντάξιμον θέσιν και αφυπηρετεί από μη συντάξιμον θέσιν, η υπηρεσία του εις μη συντάξιμον θέσιν λογίζεται συντάξιμος και η σύνταξις του υπολογίζεται επί των απολαβών τας οποίας ελάμβανε κατά την ημερομηνίαν της αφυπηρητήσεώς του·

- (γ) οσάκις υπάλληλος κατέχων μη συντάξιμον θέσιν αφυπηρητή λόγω ορίου ηλικίας ή αποθνήσκη εν τη υπηρεσία και έχει συμπληρώσει υπηρεσίαν δέκα ή περισσότερων ετών, ούτος λογίζεται ως κατέχων, κατά την ημερομηνίαν της αφυπηρητήσεως ή του θανάτου του, συντάξιμον θέσιν διά τους σκοπούς των Κανονισμών 4 και 14·
- (δ) οσάκις εργάτης του Συμβουλίου, μέλος του Ταμείου Προνοίας παύη να είναι τακτικός εργάτης λόγω διορισμού του εις το υπαλληλικόν προσωπικόν του Συμβουλίου επί μονίμου ή προσωρινής μηνιαίας βάσεως, παύει να είναι μέλος του Ταμείου και δύναται εντός τριών μηνών να εκλέξη όπως—
- (ι) πληρωθή τα εκ του Ταμείου Προνοίας προνοούμενα ωφελήματά του, εν τοιαύτη δε περιπτώσει ολόκληρος η προ του τοιούτου διορισμού του υπηρεσία δεν λαμβάνεται υπ' όψιν δι' οιονδήποτε μελλοντικόν ωφέλημα αφυπηρητήσεως· ή
- (ιι) πληρωθή μόνον τας εισφοράς του, οπότε ο λογαριασμός του κλείει συμφώνως προς τας προνοίας του Ταμείου το ολικόν δε των εις πίστιν του καταθέσεων μεταφέρεται εις τον Λογαριασμόν Ταμείου Συντάξεων και Φιλοδωρημάτων του Συμβουλίου η δε υπηρεσία αυτού ως τακτικού εργάτου και ως μέλους του Ταμείου Προνοίας λαμβάνεται υπ' όψιν δι' οιονδήποτε μελλοντικόν ωφέλημα αφυπηρητήσεως·
- (ε) οσάκις υπάλληλος, κατέχων συντάξιμον θέσιν απουσίαση εκ της υπηρεσίας άνευ απολαβών, η τοιαύτη άνευ απολαβών άδεια απουσίας του δεν υπολογίζεται διά σκοπούς συντάξεως εκτός εάν η τοιαύτη άδεια παρεχωρήθη διά λόγους δημοσίου συμφέροντος κατόπιν εγκρίσεως του Συμβουλίου.

10. Εις υπάλληλον κατέχοντα συντάξιμον θέσιν και αφυπηρετούντα αναγκαστικώς επί τη καταργήσει της θέσεως αυτού ή ίνα διευκολυνθή η βελτίωσις της οργανώσεως της υπηρεσίας εις την οποίαν ανήκει διά της οποίας δυνατόν να επιτευχθή αποτελεσματικώτερα λειτουργία αυτής ή οικονομία δύναται να χορηγηθή σύνταξις υπολογιζομένη συμφώνως προς τον Κανονισμόν 4:

Νοείται ότι εάν ο υπάλληλος δεν συνεπλήρωσε δέκα ετών υπηρεσίαν, δύναται να χορηγηθή εις αυτόν σύνταξις, δυνάμει του Κανονισμού 4, αγνοουμένου του όρου περί συμπληρώσεως υπηρεσίας δέκα ετών.

11. Η σύνταξις υπαλλήλου κατέχοντος συντάξιμον θέσιν και αφυπηρετούντος αναγκαστικώς επί τη καταργήσει της θέσεως αυτού ή ίνα διευκολυνθή η βελτίωσις της οργανώσεως της υπηρεσίας εις την οποίαν ανήκει δύναται να αυξηθή διά της προσθήκης εις αυτήν αριθμού εξηκοστών του μισθού του ως ακολούθως:

- (α) εν περιπτώσει υπαλλήλου συμπληρώσαντος υπηρεσίαν
είκοσι ετών 7
- (β) εν περιπτώσει υπαλλήλου συμπληρώσαντος υπηρεσίαν
άνω των δεκαπέντε ετών αλλά κάτω των είκοσι ετών . . . 5
- (γ) εν περιπτώσει υπαλλήλου συμπληρώσαντος υπηρεσίαν
άνω των δέκα ετών αλλά κάτω των δεκαπέντε ετών . . . 3

Η πρόσθετος σύνταξις ομού μετά της συντάξεως της χορηγούμενης εις υπάλληλον αφυπηρετούντα αναγκαστικώς επί τη καταργήσει της θέσεως αυτού ή ίνα διευκολυνθή η βελτίωσις της οργανώσεως της υπηρεσίας εις

Σύνταξις
επί τη
αφυπηρητήσει
λόγω καταρ-
γήσεως της
θέσεως ή
αναδιοργα-
νώσεως.

Αύξησις
συντάξεως
επί τη
αφυπηρητήσει
λόγω καταρ-
γήσεως της
θέσεως ή
αναδιοργα-
νώσεως.

την οποίαν ανήκει δεν θα υπερβαίνει τα δύο τρίτα του ανωτέρω μισθού τον οποίον εισέπραττε κατά την ημερομηνίαν αφυπηρητήσεώς του ή την σύνταξιν εις την οποίαν ούτος θα εδικαιούτο εάν είχε συνεχίσει να υπηρετή εις την θέσιν την οποίαν κατείχε κατά την ημερομηνίαν αφυπηρητήσεώς του και είχε αφυπηρητήσει άμα τη συμπληρώσει του εξηκοστού έτους της ηλικίας του.

Πρόσθετος σύνταξις εν περιπτώσει αφυπηρητήσεως λόγω αναπηρίας και σύνταξις εις εξαρτωμένους υπαλλήλου θανόντος κατά την εκτέλεσιν του καθήκοντός του.

12.—(1) Εάν υπάλληλος κατέχων συντάξιμον θέσιν καταστή μονίμως ανάπηρος συνεπεία τραύματος το οποίον υπέστη —

- (α) εν τη ενεργώ εκτελέσει του καθήκοντος αυτού· και
- (β) άνευ ιδικής του αμελείας· και
- (γ) λόγω περιστάσεων αι οποίαι δύνανται ειδικώς να αποδοθώσιν εις την φύσιν του καθήκοντος αυτού,

το Συμβούλιον δύνανται εάν η αφυπηρέτησις αυτού καταστή αναγκαία ή ουσιαστικώς επιταχυνθή —

- (i) Εάν η συνολική υπηρεσία αυτού είναι μικροτέρα των δέκα ετών, να χορηγήση εις αυτόν αντί φιλοδομήματος δυνάμει του Κανονισμού 5, σύνταξιν δυνάμει του Κανονισμού 4 αγνοουμένου του όρου περί συμπληρώσεως υπηρεσίας δέκα ετών.
- (ii) Να χορηγήση εις αυτόν επί τη αφυπηρητήσει του πρόσθετον σύνταξιν ως ακολούθως υπολογιζομένην επί τη βάσει των συνταξίμων απολαβών αυτού κατά την ημερομηνίαν της αφυπηρητήσεως αυτού:

Όταν η αναπηρία είναι:

Ελαφρά: Πέντε εξηκοστά του μισθού.

Σοβαρά: Δέκα εξηκοστά του μισθού.

Λίαν σοβαρά: Δεκαπέντε εξηκοστά του μισθού.

Πλήρης: Είκοσι εξηκοστά του μισθού.

Διά τους σκοπούς της παρούσης παραγράφου οι όροι —

«ελαφρά αναπηρία» σημαίνει βαθμόν αναπηρίας μεταξύ 10% και 30% αμφοτέρων συμπεριλαμβανομένων,

«σοβαρά αναπηρία» σημαίνει βαθμόν αναπηρίας άνω του 30% και μέχρι 50% συμπεριλαμβανομένων,

«λίαν σοβαρά αναπηρία» σημαίνει βαθμόν αναπηρίας άνω του 50% και μέχρι 70% συμπεριλαμβανομένου,

«πλήρης αναπηρία» σημαίνει βαθμόν αναπηρίας άνω του 70%, ως αύτη και οι βαθμοί ταύτης καθορίζονται εις τον περί Κοινωνικών Ασφαλίσεων Νόμον ή πάντα νόμον τροποποιούντα ή αντικαθιστώντα αυτόν:

Νοείται ότι η πρόσθετος σύνταξις δύνανται να μειωθή κατά τοσούτον ποσόν όσον το Συμβούλιον ήθελε θεωρήσει εύλογον εις τας ακολούθους περιπτώσεις:

- (α) εάν ο τραυματισθείς υπάλληλος συνέχισε να υπηρετή επί εν τουλάχιστον έτος από του τραυματισμού του συνεπεία του οποίου αφυπηρετεί·
- (β) εάν ο τραυματισθείς υπάλληλος κατά τον χρόνον του τραυματισμού θα εδικαιούτο να υπηρετήση εις την θέσιν την οποίαν κατείχε κατά τον χρόνον αφυπηρητήσεως αυτού ολιγότερον των δέκα ετών μέχρι της συμπληρώσεως της ηλικίας υποχρεωτικής αφυπηρητήσεως αυτού·

- (γ) εάν η αναπηρία δεν είναι ο λόγος ή ο μόνος λόγος της αφυπηρετήσεως:

Νοείται περαιτέρω ότι το σύνολον της συντάξεως δεν θα υπερβαίνει τα δύο τρίτα της συντάξεως εις την οποίαν ούτος θα εδικαιούτο εάν είχε συνεχίσει να υπηρετή εις την θέσιν την οποίαν κατείχε κατά τον χρόνον αφυπηρετήσεως μέχρι του εξηκοστού έτους της ηλικίας του.

(2) Εάν ο ούτω καταστάς ανάπηρος υπάλληλος δεν κατείχε συντάξιμον θέσιν κατά την ημερομηνίαν του τραύματος ή εάν κατείχε τοιαύτην θέσιν επί δοκιμασία, το Συμβούλιον δύναται να χορηγήση εις αυτόν επί τη αφυπηρετήσεϊ του σύνταξιν εκ ποσού ίσου προς την πρόσθετον σύνταξιν ήτις θα ηδύνατο να χορηγηθή εις αυτόν δυνάμει της παραγράφου (1) εάν η υπ' αυτού κατεχομένη θέσις ήτο συντάξιμος και ο εις αυτήν διορισμός του είχαν επικυρωθή. Αι διατάξεις του Κανονισμού 13 δεν εφαρμόζονται εις σύνταξιν χορηγουμένην δυνάμει της παρούσης παραγράφου.

(3) Οιαδήποτε πρόσθετος σύνταξις πληρωτέα δυνάμει της υποπαραγράφου (ι) της παραγράφου (1) ως και οιαδήποτε σύνταξις πληρωτέα δυνάμει της παραγράφου (2) μειούται κατά ποσόν ίσον προς το έν τρίτον του ετησίου ποσού του λόγω αναπηρίας καταβαλλομένου ωφελήματος υπό μορφήν συντάξεως πληρωτέας δυνάμει του περί Κοινωνικών Ασφαλίσεων Νόμου ή παντός Νόμου τροποποιούντος ή αντικαθιστώντος αυτόν.

(4) Οιαδήποτε πρόσθετος σύνταξις πληρωτέα δυνάμει της υποπαραγράφου (ι) της παραγράφου (1) ως και οιαδήποτε σύνταξις πληρωτέα δυνάμει της παραγράφου (2) ομού μεθ' οιασδήποτε συντάξεως πληρωτέας δυνάμει των περί Συντάξεων και Φιλοδωρημάτων Κανονισμών και μετά του ετησίου ποσού του λόγω αναπηρίας καταβαλλομένου ωφελήματος υπό μορφήν συντάξεως δυνάμει του περί Κοινωνικών Ασφαλίσεων Νόμου ή παντός Νόμου τροποποιούντος ή αντικαθιστώντος αυτόν δεν δύναται να υπερβαίνη τας ετησίας συνταξίμους απολαβάς του υπαλλήλου κατά την ημερομηνίαν αφυπηρετήσεως αυτού.

(5) Εάν υπάλληλος αποθάνη συνεπεία τραυμάτων ή υπό συνθήκας αίτινες αναφέρονται εις την παράγραφον (1) του παρόντος Κανονισμού και καταλείπη χήραν επιπροσθέτως προς τα υπό του ρηθέντος Κανονισμού αναφερόμενα ωφελήματα, το Συμβούλιον δύναται να χορηγήση σύνταξιν εις την χήραν αυτού, εφ' όσον αύτη παραμένει ανύπανδρος, μη υπερβαίνουσαν τα 10/60 (δέκα εξηκοστά) των ετησίων συνταξίμων απολαβών του κατά την ημερομηνίαν καθ' ην υπέστη το τραύμα.

(6) Το Συμβούλιον δύναται να χορηγήση —

- (α) εάν ο αποθανών υπάλληλος καταλείπη χήραν εις την οποίαν χορηγείται σύνταξις δυνάμει της παραγράφου (5) του παρόντος Κανονισμού και τέκνον ή τέκνα, σύνταξιν δι' έκαστον τέκνον εκ ποσού μη υπερβαίνοντος το 1/6 της υπό της ρηθείσης παραγράφου (5) καθοριζόμενης συντάξεως·
- (β) Εάν ο αποθανών υπάλληλος καταλείπη τέκνον ή τέκνα, αλλά δεν καταλείπη χήραν ή δεν χορηγείται σύνταξις εις την χήραν, σύνταξιν δι' έκαστον τέκνον εκ ποσού διπλασίου του υπό της υποπαραγράφου (α) της παρούσης παραγράφου καθοριζομένου·
- (γ) εάν ο αποθανών υπάλληλος καταλείπη τέκνον ή τέκνα και χήραν εις την οποίαν χορηγείται σύνταξις δυνάμει της παραγράφου (5) και η χήρα ακολούθως αποθάνη, σύνταξιν δι'

έκαστον τέκνον από της ημερομηνίας του θανάτου της χήρας εκποσού διπλασίου του υπό της υποπαραγράφου (α) της παρούσης παραγράφου καθοριζομένου:

Νοείται ότι:

- (i) σύνταξις δεν είναι πληρωτέα δυνάμει της παρούσης παραγράφου καθ' οιονδήποτε χρόνον διά πλείονα των τριών τέκνα:
- (ii) σύνταξις χορηγηθείσα εις θήλυ τέκνον δυνάμει της παρούσης παραγράφου τερματίζεται όταν το τέκνον νυμφευθή:
- (iii) το Συμβούλιον δύναται να διατάξη την συνέχισιν καταβολής συντάξεως διά τέκνον, το οποίον καίτοι έπαυσε δικαιούμενον ταύτης δυνάμει του παρόντος Κανονισμού υπέσθη καθ' ον χρόνον εδικαιούτο εις σύνταξιν, πνευματικήν ή σωματικήν αναπηρίαν πιστοποιουμένην ιατρικώς και καθιστώσαν αυτό ανίκανον να κερδίξη τα προς το ζην. Η τοιαύτη σύνταξις τερματίζεται δι' αποφάσεως του Συμβουλίου, εάν τούτο καθ' οιονδήποτε χρόνον ικανοποιηθή δι' ιατρικής αποδείξεως ότι η αναπηρία έπαυσεν υφισταμένη ή δεν εμποδίζει το εν λόγω τέκνον να κερδίξη τα προς το ζην.

(7) Οιαδήποτε συντάξεις πληρωτέαι δυνάμει των παραγράφων (5) και (6) του παρόντος Κανονισμού μειούνται κατά ποσόν ίσον προς το έν τρίτον, του ετησίου ποσού του λόγω θανάτου καταβαλλομένου ωφελήματος υπό μορφήν συντάξεων πληρωτέων δυνάμει του περί Κοινωνικών Ασφαλίσεων Νόμου ή παντός Νόμου τροποποιούντος ή αντικαθιστώντος αυτόν.

(8) Οιαδήποτε συντάξεις πληρωτέαι δυνάμει του παρόντος Κανονισμού ομού μετά του ετησίου ποσού παντός λόγω θανάτου καταβαλλομένου ωφελήματος υπό μορφήν συντάξεων πληρωτέων δυνάμει του περί Κοινωνικών Ασφαλίσεων Νόμου ή παντός Νόμου τροποποιούντος ή αντικαθιστώντος αυτόν εν ουδεμία περιπτώσει υπερβαίνουσαι τας κατά την ημέραν του θανάτου ετησίας συνταξίμους απολαβάς του υπαλλήλου.

(9) Διά τους σκοπούς του παρόντος Κανονισμού η λέξις «τέκνον» σημαίνει τέκνον το οποίον είναι κάτω της ηλικίας των δεκαέξι ετών ή το οποίον είναι άνω της ηλικίας ταύτης αλλά κάτω της ηλικίας των είκοσι ετών και φοιτά εις σχολήν, κολλέγιον, πανεπιστήμιον ή άλλο εκπαιδευτικόν ίδρυμα ή εξασκείται υφ' οιονδήποτε προσώπου δι' οιονδήποτε επιτήδευμα, επάγγελμα ή τέχνην υπό τοιαύτας συνθήκας ώστε να απαιτήται παρ' αυτού να αφιερή εις την φοίτησιν ή εξάσκησιν το σύνολον του χρόνου του, περιλαμβάνει δε —

- (α) τέκνον γεννηθέν μετά τον θάνατον του γονέως
- (β) θετόν ή εξώγαμον τέκνον γεννηθέν προ της ημερομηνίας του τραύματος και πλήρως ή κυρίως εξαρτώμενον εκ του αποθανόντος υπαλλήλου διά την συντήρησίν του και
- (γ) τέκνον υιοθετηθέν νομίμως προ της ημερομηνίας του τραύματος και εξαρτώμενον ως προανεφέρθη.

(10) Αι διατάξεις του παρόντος Κανονισμού δεν εφαρμόζονται εν περιπτώσει θανάτου υπαλλήλου όταν η χήρα ή τα τέκνα αυτού ή αμφοτέρα δικαιούνται εις οιονδήποτε έτερον ωφέλημα δυνάμει των παρόντων Κανονισμών:

Νοείται ότι εάν αι δυνάμει των Κανονισμών 15 έως 19 χορηγητέαι συντάξεις είναι συνολικώς μικρότεραι των δυνάμει του παρόντος Κανονισμού χορηγητέων συντάξεων, καταβάλλονται αι συνολικώς μεγαλύτεραι συντάξεις.

13.—(1) Πας υπάλληλος ο οποίος δικαιούται εις σύνταξιν δυνάμει των παρόντων Κανονισμών δύναται να ασκήση εκλογήν όπως αντί της τριαύτης συντάξεως λάβη ηλαττωμένην σύνταξιν ίσην προς τα τρία τέταρτα της τριαύτης συντάξεως ομού μετά φιλοδωρήματος ίσου προς δώδεκα και ημίσειαν φοράς το ποσόν κατά το οποίον ηλαττώθη η τριαύτη σύνταξις.

Άσκησις εκλογής διά ηλαττωμένην σύνταξιν και φιλοδώρημα.

(2) Η εις την παράγραφον (1) αναφερομένη εκλογή ασκείται ουχί αργότερον της ημέρας ήτις προηγείται της ημερομηνίας αφυπηρητήσεως του υπαλλήλου.

14.—(α) Όταν υπάλληλος κατέχων συντάξιμον θέσιν και μη υπηρετών επί δοκιμασία ή επί συμβάσει αποθάνη εν υπηρεσία, το Συμβούλιον θα χορηγή εις τον νόμιμον προσωπικόν αντιπρόσωπον αυτού φιλοδώρημα μη υπερβαίνον τον ετήσιον μισθόν αυτού ή το εφ' άπαξ επί της συντάξεως φιλοδώρημα εις το οποίον τυχόν θα εδικαιούτο, εάν τούτο είναι μεγαλύτερον.

Φιλοδώρημα όταν υπάλληλος αποθάνη εν υπηρεσία.

(β) Διά τους σκοπούς του παρόντος Κανονισμού «εφ' άπαξ επί της συντάξεως φιλοδώρημα» σημαίνει το φιλοδώρημα το οποίον θα εχορηγείτο εις τον υπάλληλον δυνάμει της παραγράφου (1) του Κανονισμού 13 εάν κατά τον χρόνον του θανάτου του είχαν αφυπηρητήσει υπό τας περιστάσεις τας περιγραφομένας εις την παράγραφον (δ) του Κανονισμού 24 και είχαν ασκήσει εκλογήν δυνάμει του Κανονισμού 13 όπως λάβη ηλαττωμένην σύνταξιν και φιλοδώρημα.

15.—(1) Τηρουμένων των διατάξεων των παρόντων Κανονισμών, επί τω θανάτω άρρενος συνταξιμού υπαλλήλου ή άρρενος συνταξιούχου εις τους οποίους εφαρμόζονται αι πρόνοιαι των παρόντων Κανονισμών, το Συμβούλιον θα χορηγή διά την υπηρεσίαν αυτών —

Συντάξεις εις χήρας και τέκνα.

(α) όταν καταλείπη χήραν, σύνταξιν εις την χήραν (εν τοις εφεξής αναφερομένην ως «σύνταξις χήρας»), και

(β) όταν είχε σύζυγον καθ' οιονδήποτε χρόνον κατόπιν της ορισθείσης ημερομηνίας (είτε ο γάμος παρέμεινεν εν ισχύϊ μέχρι του θανάτου του είτε όχι και είτε σύνταξις χήρας χορηγείται ή δυνατόν να χορηγηθή είτε όχι), σύνταξις προς όφελος των εκ του γάμου τέκνων και εις ωρισμένας περιπτώσεις άλλων τέκνων αυτού ή αυτής (εν τοις εφεξής αναφερομένην ως «σύνταξιν τέκνων»):

Νοείται ότι, διά τους σκοπούς του παρόντος Κανονισμού δεν λαμβάνεται υπ' όψιν γάμος του αποθανόντος τελεσθείς αφ' ότου έπαυσε να είναι υπάλληλος, πάσα δε εν τω παρόντι Κανονισμώ αναφορά εις γάμον, σύζυγον, χήραν ή τέκνα του αποθανόντος ερμηνεύεται αναλόγως.

(2) Σύνταξις δεν χορηγείται δυνάμει του παρόντος Κανονισμού εκτός εάν:—

(α) ο αποθανών ήτο συνταξιούχος· ή

(β) ο αποθανών εδικαιούτο εις την χορήγησιν συντάξεως δυνάμει των παρόντων Κανονισμών (είτε τριαύτη σύνταξις πράγματι εχορηγήθη είτε όχι)· ή

(γ) ο αποθανών υπηρετεί ακόμη ως υπάλληλος κατά τον χρόνον του θανάτου του και εάν είχε τότε αφυπηρητήσει δυνάμει του Κανονισμού 24 και 25, θα εδικαιούτο εις την χορήγησιν συντάξεως.

Απόλεια
δικαιώματος
παροχής
συντάξεως
εις χήραν.

16.—(1) Σύνταξις χήρας δεν χορηγείται εάν η χήρα κατά τον χρόνον του θανάτου του συζύγου συνέζη μετ' άλλου ανδρός ή εάν μετά τον θάνατον του συζύγου η χήρα επανενυμφεύθη· εάν δε κατόπιν της χορηγήσεως συντάξεως χήρας η χήρα επανανυμφευθή η σύνταξις τερματίζεται από της ημερομηνίας του νέου γάμου.

(2) Τηρουμένων των διατάξεων της παραγράφου (1), η σύνταξις χήρας καταβάλλεται από του θανάτου του συζύγου μέχρι του θανάτου της χήρας.

Ποσοστόν
συντάξεως
χήρας.

17.—(1) Τηρουμένων των διατάξεων των παραγράφων (2), (3) και (5) του παρόντος Κανονισμού η σύνταξις χήρας υπολογίζεται:—

- (α) εν τη περιπτώσει υπηρεσίας μετ' εισφορών, προς εν χιλιοστόν εξακοσιοστόν των ετησίων συνταξίμων απολαβών του αποθανόντος επί των οποίων η σύνταξις αυτού υπελογίσθη ή θα υπελογίζετο δυνάμει των παρόντων Κανονισμών δι' έκαστον μήνα υπηρεσίας μετ' εισφορών·
- (β) εν τη περιπτώσει υπηρεσίας άνευ εισφορών, προς εν τρισχιλιοστόν διακοσιοστόν των ετησίων συνταξίμων απολαβών του αποθανόντος επί των οποίων η σύνταξις αυτού υπελογίσθη ή θα υπελογίζετο δυνάμει των παρόντων Κανονισμών, δι' έκαστον μήνα υπηρεσίας άνευ εισφορών·

Νοείται ότι εάν ο συντάξιμος υπάλληλος είχε, κατά τον χρόνον του θανάτου του ή της αφυπηρετήσεώς του δυνάμει του Κανονισμού 24 συμπληρώσει υπηρεσίαν άνω των δέκα αλλά κάτω των είκοσι ετών, θεωρείται ούτος ως συμπληρώσας είκοσι ετών υπηρεσίαν, η δε προστεθείσα περίοδος υπηρεσίας θεωρείται ως υπηρεσία μετ' εισφορών ως καθορίζεται εν τω Κανονισμώ 21. Εάν όμως η χρονική διαφορά μεταξύ της ηλικίας του κατά τον χρόνον του θανάτου, ή της αφυπηρετήσεώς του δυνάμει του Κανονισμού 24 και της συμπληρώσεως της ηλικίας αναγκαστικής αφυπηρετήσεως αυτού προστιθεμένη εις την περίοδον της υπηρεσίας του είναι κάτω των είκοσι ετών, το μικρότερον τούτο χρονικόν διάστημα υποκαθιστά τα είκοσι έτη κατά τον υπολογισμόν της καταβλητέας συντάξεως·

Νοείται ότι εν ουδεμία περιπτώσει η σύνταξις χήρας δύναται να υπερβή τα τρία όγδοα της πλήρους συντάξεως του αποθανόντος.

(2) Η σύνταξις χήρας συνταξιούχου αφυπηρετήσαντος προ της ορισθείσης ημερομηνίας είναι το εν τέταρτον της εις αυτόν καταβαλλομένης συντάξεως κατά την ημερομηνίαν του θανάτου του.

(3) Η ελαχίστη δυνάμει της παραγράφου (2) καταβλητέα σύνταξις είναι πενήτηκοντα δύο λίραι ετησίως. Το αυτό ελάχιστον ποσόν εφαρμόζεται εις την δυνάμει της παραγράφου (1) καταβλητέαν σύνταξιν, αλλ' αυξάνεται διά της προσθήκης ποσού ίσου προς είκοσι και εξ λίρας ετησίως πολλαπλασιαζομένης επί το πηλίκον της διαιρέσεως του αριθμού των μηνών υπηρεσίας ως προς τους οποίους κατεβλήθησαν ή θεωρείται ότι κατεβλήθησαν εισφοραί διά του αριθμού των μηνών της συνολικής υπηρεσίας η οποία λαμβάνεται υπ' όσιν κατά τον υπολογισμόν της συντάξεως.

(4) Πάσα σύνταξις επιπρόσθετος προς την κανονικήν τοιαύτην χορηγηθείσα εις τον αποθανόντα δυνάμει των παρόντων Κανονισμών πλην της χορηγηθείσης λόγω αναπηρίας λογίζεται ως κτηθείσα δι' υπηρεσίας άνευ εισφορών και τα τρία δέκατα έκτα αυτής συνιστώσιν επιπρόσθετον σύνταξιν χήρας.

(5) Εις περίπτωσιν καθ' ην μετά την αφυπηρέτησιν υπαλλήλου εχορηγήθη οιαδήποτε αύξησις εις την σύνταξιν αυτού, ή επί τω θανάτω αυτού χορηγητέα εις την χήραν και τα τέκνα αυτού σύνταξις δυνάμει της παραγράφου (1) αυξάνεται κατά την αυτήν ποσοστιαίαν αναλογίαν όσην είχεν η ηυξημένη σύνταξις του αποβιώσαντος κατά την ημερομηνίαν του θανάτου του προς την σύνταξιν την χορηγηθείσαν εις αυτόν επί τη αφυπηρετήσει του, εκάστη δε μεταγενεστέρως χορηγουμένη αύξησις συντάξεως υπολογίζεται επί της κατά την προηγούμενην ημέραν της τριαύτης αυξήσεως καταβαλλομένης συντάξεως της χήρας και των τέκνων αυτού.

18.—(1) Σύνταξις τέκνων χορηγείται εάν υφίστανται τέκνα δικαιούμενα εις ταύτην και καταβάλλεται εφ' όσον χρόνον ταύτα δικαιούνται.

Συντάξεις
τέκνων.

(2) Τηρουμένων των διατάξεων του παρόντος Κανονισμού τέκνα δικαιούμενα εις την σύνταξιν είναι τέκνα του αποθανόντος ή τέκνα συζύγου αυτού ως ορίζεται εις την παράγραφον (7) του παρόντος Κανονισμού.

(3) Δεν δικαιούνται εις σύνταξιν τέκνων επί τη βάσει του παρόντος Κανονισμού —

(α) τέκνα του αποθανόντος γεννηθέντα μετά πάροδον δέκα μηνών αφ' ότου ούτος έπαυσε να είναι υπάλληλος ή υιοθετηθέντα υπ' αυτού αφ' ότου ούτος έπαυσε να είναι υπάλληλος·

(β) τέκνα συζύγου του αποθανόντος γεννηθέντα ή υιοθετηθέντα μετά την διάλυσιν του γάμου ή αφ' ότου ο αποθανών έπαυσε να είναι υπάλληλος·

(4) Τηρουμένων των διατάξεων της παραγράφου (3), δεν χορηγείται σύνταξις διά —

(α) εξώγαμον τέκνον του αποθανόντος· ή

(β) θετόν τέκνον του αποθανόντος και τέκνον συζύγου αυτού· ή

(γ) θετόν, υιοθετηθέν ή εξώγαμον τέκνον συζύγου αυτού, εκτός εάν το τέκνον εξηρτάτο πλήρως ή κυρίως εκ του αποθανόντος κατά τον χρόνον του θανάτου αυτού.

(5) Δεν χορηγείται σύνταξις τέκνων διά θήλυ τέκνον το οποίον κατά τον χρόνον του θανάτου του αποθανόντος ήτο έγγαμον και σύνταξις τέκνων χορηγηθείσα διά θήλυ τέκνον τερματίζεται όταν τούτο νυμφευθή.

(6) Ανεξαρτήτως των προηγουμένων διατάξεων του παρόντος Κανονισμού το Συμβούλιον δύναται να διατάξη —

(α) την συνέχισιν καταβολής συντάξεως τέκνων διά τέκνον το οποίον, καίτοι έπαυσε δικαιούμενον ταύτης δυνάμει του παρόντος Κανονισμού, υπέστη καθ' ον χρόνον εδικαιούτο εις σύνταξιν τέκνων, πνευματικήν ή σωματικήν αναπηρίαν, πιστοποιουμένην ιατρικώς και καθιστώσαν αυτό ανίκανον να κερδίζη τα προς το ζην·

(β) την καταβολήν συντάξεως τέκνων διά τέκνον το οποίον ανεξαρτήτως ηλικίας κατά τον χρόνον του θανάτου του πατρός του υποφέρει εκ πνευματικής ή σωματικής αναπηρίας πιστοποιουμένης ιατρικώς και καθιστώσης αυτό ανίκανον να κερδίζη τα προς το ζην·

Νοείται ότι το Συμβούλιον δύναται, εις εκατέραν των περιπτώσεων να διατάξη τον τερματισμόν της συντάξεως καθ' οιονδήποτε χρόνον εάν ικανοποιηθή δι' ιατρικής αποδείξεως ότι η αναπηρία έπαυσεν υφισταμένη ή δεν εμποδίζει το εν λόγω τέκνον να κερδίζη τα προς το ζην.

(7) Διά τους σκοπούς του παρόντος Κανονισμού ο όρος «τέκνον» έχει την εις τον όρον τούτον αποδιδόμενην έννοϊαν υπό της παραγράφου (9) του Κανονισμού 12.

Ποσοστόν και τρόποι καταβολής συντάξεως τέκνων.

19.—(1) Μία μόνον σύνταξις τέκνων χορηγείται διά την υπηρεσίαν οιοιδήποτε υπαλλήλου αλλά —

- (α) το ποσοστόν αυτής ποικίλλει αναλόγως του αριθμού των εις αυτήν δικαιουμένων τέκνων· και
- (β) καταβάλλεται εις το πρόσωπον ή τα πρόσωπα και κατά τιαύτα τμήματα ως το Συμβούλιον ήθελεν ορίσει· και
- (γ) το πρόσωπον εις το οποίον άπασα ή οιοιδήποτε τμήμα αυτής καταβάλλεται, χρησιμοποιεί το εις αυτό καταβληθέν ποσόν, άνευ διακρίσεως, προς όφελος απάντων των τέκνων τα οποία δικαιούνται εις αυτήν ή προς όφέλος εκείνων εξ αυτών ως το Συμβούλιον ήθελεν ορίσει.

(2) Όταν ο αποθανών δεν καταλίπη χήραν, ή εάν καταλίπη χήραν, μετά τον θάνατον αυτής, το ετήσιον ποσοστόν συντάξεως τέκνων είναι —

- (α) εφ' όσον τα εις ταύτην δικαιούμενα τέκνα είναι τρία ή πλείονα, κατά πενήτηκοντα τοις εκατόν μεγαλύτερον της συντάξεως η οποία θα κατεβάλλετο εις την χήρα·
- (β) εφ' όσον τα εις αυτήν δικαιούμενα τέκνα είναι δύο, ίσον προς την σύνταξιν η οποία θα κατεβάλλετο εις την χήραν·
- (γ) εφ' όσον υπάρχει έν μόνον εις ταύτην δικαιούμενον τέκνον, το ήμισυ της συντάξεως η οποία κατεβάλλετο εις την χήραν.

(3) Όταν ο αποθανών καταλίπη χήραν, το ετήσιον ποσοστόν της συντάξεως τέκνων διαρκούσης της ζωής αυτής είναι —

- (α) εφ' όσον τα εις ταύτην δικαιούμενα τέκνα είναι τρία ή πλείονα ίσον προς την καταβλητέαν εις την χήραν σύνταξιν·
- (β) εφ' όσον τα εις ταύτην δικαιούμενα τέκνα είναι δύο, τα δύο τρίτα της καταβλητέας εις την χήραν συντάξεως·
- (γ) εφ' όσον υπάρχει έν μόνον εις ταύτην δικαιούμενον τέκνον, το έν τρίτον της καταβλητέας εις την χήραν συντάξεως.

(4) Διά την εν τη παραγράφω (2) αναφερομένην σύνταξιν η οποία θα καταβάλλετο εις την χήραν και την εν τη παραγράφω (3) αναφερομένην καταβλητέαν εις την χήραν σύνταξιν εφαρμόζονται αι εν τη παραγράφω (3) του Κανονισμού 17 διατάξεις.

Περιοδικαί εισφοραί.

20.—(1) Τα ακόλουθα πρόσωπα (εν τοις εφεξής αναφερόμενα ως «εισφορείς») καταβάλλουσιν εισφοράς δυνάμει του παρόντος Κανονισμού (εν τοις εφεξής αναφερομένας ως «περιοδικαί εισφοραί»).

- (α) Πας άρρην υπάλληλος ο οποίος κατά την ορισθείσαν ημερομηνίαν ήτο συντάξιμος υπάλληλος και ο οποίος δεν ασκεί το δικαίωμα εκλογής όπως μη υπαχθή εις τα διατάξεις του παρόντος Κανονισμού· και
- (β) πας άρρην υπάλληλος εν τη υπηρεσία (είτε κατά την ορισθείσαν ημερομηνίαν είτε μετά ταύτην) ο οποίος καθίσταται συντάξιμος υπάλληλος καθ' οιοιδήποτε χρόνον μετά την ορισθείσαν ημερομηνίαν.

(2) Αι περιοδικαί εισφοραί υπό εισφορέως δυνάμει του παρόντος Κανονισμού είναι ίσαι προς έν και τρία τέταρτα τοις εκατόν (1.75%) του εκάστοτε συνταξίμου αυτού μισθού μέχρι της 5ης Οκτωβρίου, 1980, και

μετά την 5ην Οκτωβρίου, 1980, είναι προς τρία τέταρτα του ενός τοις εκατόν (0.75%) του εκάστοτε συνταξίμου αυτού μισθού μέχρι ποσού ίσου προς τας δυνάμει του περί Κοινωνικών Ασφαλίσεων Νόμου καθοριζόμενας ασφαλιστέας αποδοχές αυτού και προς έν και τρία τέταρτα τοις εκατόν (1.75%) του εκάστοτε συνταξίμου αυτού μισθού πέραν των ασφαλιστέων αποδοχών αυτού και καταβάλλονται εις το Ταμείον συντάξεως και φιλοδωρημάτων —

(α) εν τη περιπτώσει εισφορέως ο οποίος διετελεί εν τη υπηρεσία κατά την ορισθείσαν ημερομηνίαν από της ορισθείσης ημερομηνίας μέχρις ότου παύση να είναι υπάλληλος·

(β) εν τη περιπτώσει εισφορέως ο οποίος καθίσταται εισφορέως καθ' οιονδήποτε χρόνον μετά την ορισθείσαν ημερομηνίαν, από της ημέρας κατά την οποίαν καθίσταται συντάξιμος υπάλληλος μέχρις ότου παύση να είναι υπάλληλος.

(3) Αι περιοδικαί εισφοραί υπολογίζονται επί των μηνιαίων συνταξίμων απολαβών του εισφορέως κατά προσέγγισιν του πλησιεστέρου πολλαπλασίου του ενός σεντ.

(4) Εάν εισφορέως διατελή επ' αδεία μετ' ηλαττωμένου μισθού ή άνευ μισθού ή διατελή εν διαθεσιμότητα, εισφέρει ούτος κατά το εν τη παραγράφω (2) καθοριζόμενον ποσοστόν.

(5) Η υποχρέωσις διά περιοδικάς εισφοράς δημιουργείται ημερησίως και αι εισφοραί αύται αφαιρούνται εκ των υστέρων μηνιαίως εκ των απολαβών του εισφορέως, εάν δε διαρκούσης χρονικής περιόδου αδείας άνευ μισθού εισφορέως δεν καταβάλη τας εισφοράς του το ποσόν των καθυστερημένων εισφορών του αφαιρείται εκ των καταβλητέων εις αυτόν κατόπιν της τοιαύτης αδείας απολαβών εις τοιαύτας δόσεις οίας το Συμβούλιον ήθελεν εις εκάστην περίπτωσιν ορίσει.

(6) Ανεξαρτήτως των διατάξεων της παραγράφου (2) ουδείς εισφορέως υποχρεούται να καταβάλη ποσόν αντιπροσωπεύον περισσοτέρας των τετρακοσίων μηνιαίων εισφορών λαμβανομένων υπόψιν και οιωνδήποτε εισφορών καταβληθεισών ή θεωρουμένων ως καταβληθεισών δυνάμει του Κανονισμού 21.

21.—(1) Πας εισφορέως υπηρετών εν τη υπηρεσία κατά την ορισθείσαν ημερομηνίαν όστις είχε προηγουμένην συντάξιμον υπηρεσίαν δύναται, εάν επιθυμή τούτο, να ασκήση ανεκκλήτως δικαίωμα εκλογής όπως καταβάλη τας πληρωτέας εισφοράς δι' οιονδήποτε χρονικήν περίοδον συμπληρωμένων μηνών τοιαύτης προηγουμένης υπηρεσίας, εν τοιαύτη δε περιπτώσει η σύνταξις διά την προηγουμένην ταύτην υπηρεσίαν υπολογίζεται επί τη βάσει του εν τη υποπαραγράφω (α) της παραγράφου (1) του Κανονισμού 17 καθοριζόμενου ποσοστού.

(2) Το εν τη παραγράφω (1) αναφερόμενον δικαίωμα εκλογής ασκείται εντός χρονικής περιόδου τριών μηνών από της ορισθείσης ημερομηνίας, δι' εγγράφου απευθυνομένου προς το Συμβούλιον και καθορίζοντος την χρονικήν περίοδον υπηρεσίας διά την οποίαν ο υπάλληλος επιθυμεί να καταβάλη τας πληρωτέας εισφοράς και την μέθοδον διά της οποίας επιθυμεί να καταβάλη τας εισφοράς ταύτας.

(3) Αι διά προηγουμένην υπηρεσίαν εισφοραί είναι προς έν και τρία τέταρτα τοις εκατόν των κατά τον χρόνον της καταβολής ετησίων συνταξίμων απολαβών του εισφορέως δι' έκαστον συμπληρωμένον έτος προηγουμένης υπηρεσίας και κατ' αναλογίαν δι' έκαστον συμπληρωμένον μήνα προηγουμένης υπηρεσίας διά τους όποιους ούτος επιθυμεί να καταβάλη εισφοράς:

Εισφοραί
διά προηγου-
μένην υπηρε-
σίαν και
χρονική
περίοδος
εκλογής.

Νοείται ότι διά περίοδον υπηρεσίας μετά την 5ην Οκτωβρίου, 1980 εισφοραί είναι προς τρία τέταρτα του ενός τοις εκατόν των ετησίων συνταξίμων απολαβών αυτού μέχρι του ανωτάτου ορίου των ασφαλιστέων αποδοχών και προς έν και τρία τέταρτα τοις εκατόν των ετησίων αυτού απολαβών πέραν του ανωτάτου ορίου των ασφαλιστέων αποδοχών. Αι εισφοραί αύται δύνανται να καταβληθώσιν διά πληρωμής εφ' άπαξ, είτε κατά τον χρόνον της ασκήσεως του δικαιώματος εκλογής (εν τοις εφεξής αναφερομένης ως «αρχική εισφορά») είτε δι' αφαιρέσεως εκ του εφ' άπαξ επί της συντάξεως φιλοδωρήματος κατά τον χρόνον της αφυπηρετήσεως ή του θανάτου (εν τοις εφεξής αναφερομένης ως «τελική εισφορά»).

(4) Εάν οιοσδήποτε άρρην υπάλληλος ο οποίος κατά την ορισθείσαν ημερομηνίαν ήτο συντάξιμος υπάλληλος αποθάνη εντός χρονικής περιόδου τριών μηνών από της εν λόγω ημερομηνίας χωρίς να έχη ασκήσει δικαίωμα εκλογής δυνάμει της παραγράφου (1), θεωρείται ούτος ως ασκήσας το τοιούτο δικαίωμα διά το σύνολον της προηγουμένης συνταξίμου υπηρεσίας του και αι καταβλητέαι εισφοραί αφαιρούνται εκ του δυνάμει του Κανονισμού 14 δυναμένου να χορηγηθή εις τον νόμιμον προσωπικόν αντιπρόσωπον αυτού φιλοδωρήματος.

(5) Πας άρρην υπάλληλος έχων προηγουμένην υπηρεσίαν δυναμένην να λογισθή διά σκοπούς συντάξεως ο οποίος εν τω μέλλοντι καθίσταται συντάξιμος υπάλληλος και ο οποίος επιθυμεί να καταβάλη εισφοράς δι' οιανδήποτε χρονικήν περίοδον συμπληρωμένων μηνών τιαυτής προηγουμένης υπηρεσίας δύναται, εντός ενός μηνός αφ' ότου καθίσταται συντάξιμος υπάλληλος ή εντός τσσαύτης περαιτέρω χρονικής περιόδου οίαν το Συμβούλιον ήθελεν εν οιαδήποτε ειδική περιπτώσει επιτρέψει να ασκήση ανεκκλήτως δικαίωμα εκλογής όπως καταβάλη τας καθωρισμένας εισφοράς διά την υπηρεσίαν ταύτην, εν τιαυτή δε περιπτώσει αι καθωρισμέναι εισφοραί καταβάλλονται κατά τον αυτόν τρόπον και χρόνον ως διαλαμβάνει η παράγραφος (3) και η σύνταξις διά την προηγουμένην ταύτην υπηρεσίαν υπολογίζεται επί τη βάσει του εν τη υποπαραγράφω (α) της παραγράφου (1) του Κανονισμού 17 καθοριζομένου ποσοστού. Η τιαυτή εκλογή γίνεται κατά τον αυτόν τρόπον ως η δυνάμει της παραγράφου (2) εκλογή.

Επιτροπή
εισφορών.

22.—(1) Εάν —

- (α) Εισφορέυς, ο οποίος κατέβαλε περιοδικάς εισφοράς, αποθάνη ή παύση να είναι υπάλληλος και δεν είχε νυμφευθή καθ' όλην την χρονικήν περίοδον της υπηρεσίας του διά την οποίαν κατεβλήθησαν εισφοραί· ή
- (β) εισφορέυς, ο οποίος κατέβαλε περιοδικάς εισφοράς αποθάνη ή παύση να είναι υπάλληλος υπό τιαύτας συνθήκας ώστε να μη δικαιούται εις την χορήγησιν συντάξεως δυνάμει των παρόντων Κανονισμών, το σύνολον των περιοδικών εισφορών και πάσα αρχική εισφορά την οποίαν κατέβαλεν επιστρέφονται εις αυτόν ή αναλόγως της περιπτώσεως, εις τον νόμιμον προσωπικόν αντιπρόσωπον αυτού.

(2) Εάν η σύζυγος εισφορέως καταβάλλοντος περιοδικάς εισφοράς προαποθάνη αυτού, ούτος δε, χωρίς να συνάψη άλλον γάμον αποθάνη εν τη υπηρεσία ή αφυπηρετήση, αι από του θανάτου της συζύγου του καταβληθείσαι υπ' αυτού περιοδικαί εισφοραί ως και πάσα καταβληθείσα αρχική εισφορά επιστρέφονται εις αυτόν ή αναλόγως της περιπτώσεως, εις τον νόμιμον προσωπικόν αντιπρόσωπον αυτού.

(3) Όταν διά προηγουμένην υπηρεσίαν εισφορέως θα κατεβάλλετο τελική εισφορά δι' αφαιρέσεως εκ του εφ' άπαξ επί της συντάξεως φιλοδωρήματος επί τω θανάτω του εν τη υπηρεσία ή επί τη αφυπηρητήσει του επί συντάξει, δεν καταβάλλεται τοιαύτη τελική εισφορά όταν ούτος είναι άγαμος κατά τον χρόνον του θανάτου ή της αφυπηρητήσεως του ή όταν σύνταξις εις την χήραν αυτού δεν είναι καταβλητέα.

(4) Οσάκις οικειοθελώς εισφοραί δέον να επιστραφώσι δυνάμει του παρόντος Κανονισμού επιστρέφονται αύται μεθ' απλού τόκου προς τοσοούτον επιτόκιον όσον το Συμβούλιον ήθελεν εκάστοτε καθορίσει.

23. Τηρουμένης πάσης άλλης διατάξεως αυτών, οι Κανονισμοί 15 έως 22 εφαρμόζονται —

Εφαρμογή των Κανονισμών 15 έως 22.

(α) Εις πάντα άρρενα υπάλληλον του Συμβουλίου ο οποίος κατά την ορισθείσαν ημερομηνίαν ήτο συντάξιμος υπάλληλος:

Νοείται ότι πας τοιούτος υπάλληλος, δύναται, εντός τριών μηνών από της ημερομηνίας δημοσιεύσεως των παρόντων Κανονισμών, να ασκήση ανεκκλήτως, δι' εγγράφου απευθυνόμενου προς το Συμβούλιον, δικαίωμα εκλογής όπως μη υπαχθή εις τας διατάξεις των Κανονισμών 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21 και 22 των παρόντων Κανονισμών.

(β) Εις πάντα άρρενα υπάλληλον του Συμβουλίου (είτε κατά την ορισθείσαν ημερομηνίαν είτε μετά ταύτην) ο οποίος καθίσταται συντάξιμος μετά την ορισθείσαν ημερομηνίαν.

24.—(1) Σύνταξις φιλοδώρημα ή έτερον ωφέλημα αφυπηρητήσεως δεν χορηγείται εις υπάλληλον ειμή επί τη αφυπηρητήσει του εις οιανδήποτε των ακολούθων περιπτώσεων —

Περιπτώσει χορηγήσεως συντάξεως και φιλοδωρήματος.

(α) επί τη συμπληρώσει της ηλικίας αναγκαστικής αφυπηρητήσεως ή καθ' οιονδήποτε μεταγενέστερον χρόνον ή εν οιαδήποτε περιπτώσει καθ' ην το Συμβούλιο, δυνάμει του Κανονισμού 26, ήθελεν απαιτήσει παρά υπαλλήλου ή επιτρέψει εις αυτόν να αφυπηρητηση επί τη συμπληρώσει της ηλικίας των πενήκοντα πέντε ετών, ή καθ' οιονδήποτε μεταγενέστερον χρόνον, όταν απαιτηθή παρ' αυτού ή επιτραπή εις αυτόν ούτω να αφυπηρητηση·

(β) επί τη καταργήσει της θέσεως αυτού·

(γ) επί τη αναγκαστική αφυπηρητήσει αυτού ίνα διευκολυνθή η βελτίωσις της οργανώσεως της υπηρεσίας εις την οποίαν ανήκει διά της οποίας δυνατόν να επιτευχθή αποτελεσματικώτερα λειτουργία αυτής ή οικονομία·

(δ) εάν το Συμβούλιον ικανοποιηθή δι' ιατρικής αποδείξεως ότι ο υπάλληλος δεν δύναται να εκτελή τα καθήκοντα αυτού λόγω πνευματικής ή σωματικής ανικανότητος και ότι η τοιαύτη ανικανότης είναι πιθανόν να είναι μόνιμος·

(ε) εις περίπτωσιν οικειοθελούς προώρου αφυπηρητήσεως ως προνοείται εν τω Κανονισμώ 27·

(στ) οσάκις εν τω δημοσίω συμφέροντι η αφυπηρέτησις υπαλλήλου γίνεται ίνα ούτος διορισθή εις την δημοσίαν υπηρεσίαν της Δημοκρατίας ή εις οργανισμόν ως προνοείται εις τον Κανονισμόν 34.

(2) Ανεξαρτήτως των διατάξεων της παραγράφου (1) εις γυναίκα υπάλληλον εις την οποίαν επιτρέπεται υπό του Συμβουλίου όπως αφυπηρηθή λόγω γάμου ή επικειμένου γάμου, ή τεκνογονίας αυτής λόγω υιοθετήσεως υπ' αυτής τέκνου ηλικίας ουχί μεγαλύτερου των έξ ετών και η οποία δεν δικαιούται δυνάμει των παρόντων Κανονισμών εις σύνταξιν, φιλοδώρημα ή άλλο επίδομα, χορηγείται φιλοδώρημα ίσον προς το έν δωδέκατον των κατά την ημερομηνίαν αφυπηρητήσεως της μηνιαίων συνταξίμων απολαβών αυτής δι' έκαστον συμπληρωμένον μήνα υπηρεσίας, εάν προσκομίση εντός έξ μηνών από της αφυπηρητήσεως αυτής ή εντός τοιαύτης μακροτέρας προθεσμίας ως το Συμβούλιον ήθελεν επιτρέψει εις οιανδήποτε ειδικήν περίπτωσιν, ικανοποιητικόν αποδεικτικόν του γάμου ή της τεκνογονίας ή της υιοθετήσεως τέκνου.

Αύξησις
συντάξεως
εις περίπτωσιν
αφυπηρητή-
σεως λόγω
ασθενείας.

25. Εις υπάλληλον ο οποίος αφυπηρετεί ένεκεν αδυναμίας εκτελέσεως των καθηκόντων αυτού λόγω πνευματικής ή σωματικής ανικανότητος δυνάμει της παραγράφου (δ) του Κανονισμού 24 και ο οποίος συνεπλήρωσεν υπηρεσίαν άνω των δέκα ετών αλλά κάτω των είκοσι ετών εις συντάξιμον θέσιν δυνατόν να χορηγήται η αυτή σύνταξις η οποία θα εχορηγείτο εις αυτόν εάν συνεπλήρωνεν είκοσι ετών υπηρεσίαν:

Νοείται ότι εάν η χρονική διαφορά μεταξύ της ηλικίας του κατά τον χρόνον αφυπηρητήσεώς του και της συμπληρώσεως της ηλικίας υποχρεωτικής αφυπηρητήσεως αυτού, προστιθεμένη εις την περίοδον της υπηρεσίας του, είναι κάτω των είκοσι ετών, το μικρότερον τούτο χρονικόν διάστημα υποκαθιστά τα είκοσι έτη κατά τον υπολογισμόν της καταβλητέας συντάξεως:

Νοείται περαιτέρω ότι αι διατάξεις του παρόντος Κανονισμού δεν εφαρμόζονται εις την περίπτωσιν υπαλλήλου ο οποίος καθίσταται ανάπηρος συνεπεία τραύματος εν τη εκτελέσει του καθηκοντός του και ο οποίος δικαιούται εις πρόσθετον σύνταξιν δυνάμει του Κανονισμού 12 εάν η τοιαύτη πρόσθετος σύνταξις είναι μεγαλύτερα του δυνάμει του παρόντος Κανονισμού παρεχομένου ωφελήματος.

Ηλικία
αφυπηρε-
τήσεως.

26.—(1) Η ηλικία αφυπηρητήσεως απάντων των υπαλλήλων είναι η των εξήκοντα ετών:

Νοείται ότι το Συμβούλιον δύναται ν' απαιτήση παρά υπαλλήλου ή να επιτρέψη εις αυτόν όπως αφυπηρηθή επί τη συμπληρώσει της ηλικίας των πενήκοντα πέντε ετών ή καθ' οιονδήποτε μεταγενέστερον χρόνον, ωσαύτως δε εν περιπτώσει γυναικός υπαλλήλου να επιτρέψη εις αυτήν όπως αφυπηρηθή λόγω γάμου ή επικειμένου γάμου, ή τεκνογονίας αυτής ή υιοθετήσεως υπ' αυτής τέκνου ηλικίας ουχί μεγαλύτερου των έξ ετών.

(2) Έκαστος υπάλληλος αφυπηρετεί από της πρώτης ημέρας του μηνός όστις έπεται του μηνός κατά τον οποίον συμπληρούται η ηλικία της αναγκαστικής αφυπηρητήσεως αυτού.

(3) Ανεξαρτήτως των διατάξεων του παρόντος Κανονισμού το Συμβούλιον, δύναται εάν θεωρή τούτο επιθυμητόν προς το συμφέρον του Συμβουλίου, να επιτρέψη εις υπάλληλον όπως παραμείνη εν τη υπηρεσία μετά την ημερομηνίαν καθ' ην συμπληρούται η ηλικία αναγκαστικής αφυπηρητήσεως αυτού επί τοςούτο χρονικόν διάστημα όσον το Συμβούλιον ήθελεν ορίσει.

27.—(1) Οσάκις υπάλληλος, κατέχων συντάξιμον θέσιν και συμπληρώσας συντάξιμον υπηρεσίαν δέκα ή περισσοτέρων ετών και ηλικίαν ουχί μικροτέραν των τεσσαράκοντα πέντε ετών, ήθελεν υποβάλει αίτησιν διά πρόωρον αφυπηρέτησιν εκ της υπηρεσίας, το Συμβούλιον δύναται να επιτρέψη την πρόωρον αφυπηρέτησιν του. Εν τοιαύτη περιπτώσει η σύνταξις του παγοποιείται και καταβάλλεται ευθύς ως ούτος συμπλήρωση την ηλικίαν των πενήκοντα πέντε ετών. Η σύνταξις του θα υπολογίζηται δυνάμει του Κανονισμού 4 και επί του μισθού του κατά την ημέραν της προώρου αφυπηρετήσεώς του αφού ασκηθή υπ' αυτού η εις τον Κανονισμόν 13 αναφερομένη εκλογή, θα αυξάνηται δε καθ' οιονδήποτε ποσοστόν καθ' ον αι συντάξεις των υπαλλήλων του Συμβουλίου μεταξύ της ημερομηνίας αφυπηρετήσεώς του και της ημερομηνίας καταβολής της συντάξεως ήθελον τυχόν αυξηθή.

(2) Εν περιπτώσει αρνήσεως του Συμβουλίου να επιτρέψη την πρόωρον αφυπηρέτησιν υπαλλήλου τινός συμφώνως προς τας διατάξεις της παραγράφου (1) του παρόντος Κανονισμού, η τοιαύτη άρνησις δέον να είναι δεόντως ητιολογημένη.

(3) Εάν ο υπάλληλος εις τον οποίον εφαρμόζεται η παράγραφος (1) του παρόντος Κανονισμού ασθενήση καθ' οιονδήποτε χρόνον προ της συμπληρώσεως της ηλικίας των πενήκοντα πέντε ετών το Συμβούλιον εάν ικανοποιηθή εξ ιατρικής εκθέσεως υπό Κυβερνητικού Ιατροσυμβουλίου ότι ούτος υποφέρει από σωματικήν ή πνευματικήν αναπηρίαν η οποία είναι κατά πάσαν πιθανότητα μόνιμος και η οποία είναι τοιαύτης φύσεως ώστε να μη δύναται ούτος να ασκήση οιονδήποτε επάγγελμα, δύναται να επιτρέψη την εις αυτόν καταβολήν της συντάξεως αμέσως, εν τοιαύτη δε περιπτώσει ο Κανονισμός 25 δεν εφαρμόζεται. Η ούτω καταβαλλομένη εις αυτόν σύνταξις αυξάνεται καθ' οιονδήποτε ποσοστόν καθ' ον αι συντάξεις των υπαλλήλων του Συμβουλίου, μεταξύ της ημερομηνίας αφυπηρετήσεώς του και της ημερομηνίας καταβολής της συντάξεως ήθελον τυχόν αυξηθή.

(4) Εάν ο υπάλληλος εις τον οποίον εφαρμόζεται η παράγραφος (1) του παρόντος Κανονισμού αποβιώση καθ' οιονδήποτε χρόνον προ της συμπληρώσεως της ηλικίας των πενήκοντα πέντε ετών, καταβάλλεται εις την χήραν και τα δικαιούμενα εις σύνταξιν τέκνα αυτού, εάν υπάρχουν σύνταξις χήρας και τέκνων, συμφώνως προς τας διατάξεις των παρόντων Κανονισμών μη εφαρμοζομένης της πρώτης επιφυλάξεως της παραγράφου (1) του Κανονισμού 17. Η ούτω καταβαλλομένη εις την χήραν και τα τέκνα του υπαλλήλου σύνταξις αυξάνεται καθ' οιονδήποτε ποσοστόν καθ' ον αι συντάξεις των υπαλλήλων του Συμβουλίου μεταξύ της ημερομηνίας αφυπηρετήσεως του υπαλλήλου και της ημερομηνίας του θανάτου του ήθελον τυχόν αυξηθή.

(5) Εάν ο υπάλληλος εις τον οποίον εφαρμόζεται η παράγραφος (1) του παρόντος Κανονισμού αποβιώση καθ' οιονδήποτε χρόνον προ της συμπληρώσεως της ηλικίας των πενήκοντα πέντε ετών, χορηγείται εφ' άπαξ φιλοδώρημα εις τον νόμιμον προσωπικόν αντιπρόσωπον αυτού, ίσον προς το εφ' άπαξ επί της συντάξεως φιλοδώρημα εις το οποίον θα εδικαιούτο κατά την πρόωρον αφυπηρέτησιν του. Το εν λόγω φιλοδώρημα αυξάνεται καθ' οιονδήποτε ποσοστόν καθ' ον αι συντάξεις των υπαλλήλων του Συμβουλίου μεταξύ της ημερομηνίας αφυπηρετήσεως του υπαλλήλου και της ημερομηνίας του θανάτου του, ήθελον τυχόν αυξηθή.

Ειδικά
διατάξεις
εν σχέσει
προ υπηρε-
τούντας λόγω
ασθενείας.

28.—(1) Πως συνταξιούχος υπάλληλος, ο οποίος αφυπηρέτησε δυνάμει της παραγράφου (δ) του Κανονισμού 24, ή εις τον οποίον εχορήγηθη σύνταξις δυνάμει της παραγράφου 3 του Κανονισμού 27 υποχρεούται όπως υποβάλη εαυτόν εις ιατρικήν εξέτασιν υπό Κυβερνητικού Ιατροσυμβουλίου οσάκις κληθή προς τούτο υπό του Προέδρου. Εάν το Ιατροσυμβούλιον κρίνη ότι ούτος απεθεραπεύθη και δύναται ν' ασκήση οιονδήποτε επάγγελμα, τότε το Συμβούλιον δύναται λαμβανομένων υπ' όσιν οιωνδήποτε ειδικών συνθηκών της περιπτώσεώς του, να διατάξη την διακοπήν ολοκλήρου ή μέρους της συντάξεώς του. Εις τδιαύτην περιπτώσιν η σύντάξις του διακόπτεται αναλόγως, επαναρχίζει δε να καταβάλλεται εις ευνθός μετά την συμπλήρωσιν της ηλικίας των πενήκοντα πέντε ετών, εκτός εάν αποβιώσῃ προ της ηλικίας ταύτης, ότε εφαρμόζονται αι διατάξεις της παραγράφου (1) του Κανονισμού 15 ή της παραγράφου (4) του Κανονισμού 27 αναλόγως της περιπτώσεως.

(2) Εάν ο συνταξιούχος υπάλληλος ο οποίος εκλήθη να υποβληθή εις ιατρικήν εξέτασιν συμφώνως προς τας διατάξεις της παραγράφου (1) του παρόντος Κανονισμού, παρέλειψε να συμμορφωθή προς την κλήσιν άνευ ευλόγου τινός αιτίας και εντός ευλόγου τινός χρονικού διαστήματος, η καταβολή της συντάξεως αυτού αναστέλλεται μέχρι συμμορφώσεώς του προς την τοιαύτην κλήσιν.

(3) Εάν ο συνταξιούχος υπάλληλος, του οποίου η σύνταξις διεκόπη δυνάμει της παραγράφου (1) του παρόντος Κανονισμού ασθενήσῃ εκ νέου καθ' οιονδήποτε χρόνον προ της συμπληρώσεως της ηλικίας των πενήκοντα πέντε ετών, το Συμβούλιον, εάν ικανοποιηθῇ εξ εκθέσεως Κυβερνητικού Ιατροσυμβουλίου ότι ούτος υποφέρει εκ σωματικής ή πνευματικής αναπηρίας η οποία είναι κατά πάσαν πιθανότητα μόνιμος και η οποία είναι τοιαύτης φύσεως ώστε να μη δύναται ούτος ν' ασκήση οιονδήποτε επάγγελμα, δύναται να επιτρέψη όπως η καταβολή της συντάξεώς του επαναρχίσῃ οπότε το ύψος της τοιαύτης συντάξεως θα είναι ως εάν αύτη δεν είχε διακοπή.

Φιλοδώρημα
εις μη
συντάξιμον
υπάλληλον
ή εργάτην.

29. Τηρουμένων των διατάξεων των παρόντων Κανονισμών, εις έκαστον υπάλληλον ή εργάτην, κατέχοντα μη συντάξιμον θέσιν εν τη υπηρεσία του Συμβουλίου, ο οποίος ευρίσκετο εν τη τοιαύτη υπηρεσία διά περίοδον άνω των τριών ετών, θα χορηγῆται, επί τη αφυπηρητήσῃ του ή επί τη εισδοχή του εις το Ταμειον Προνοίας του Συμβουλίου, φιλοδώρημα συμφώνως προς τας κάτωθι αναλογίας:

(α) Διά μεν τους μηνιαίους υπαλλήλους, το ήμισυ του τελευταίου μηνιαίου μισθοῦ δι' έκαστον συμπεπληρωμένον έτος υπηρεσίας.

(β) Διά δε τους εργάτας, δύο εβδομάδων μισθός, υπολογιζόμενος επί του μέσου όρου των απολαβών των τριών τελευταίων ετών.

Αι συντάξεις
και τα
φιλοδώρη-
ματα δεν
εκχωρούνται.

30. Αι δυνάμει των παρόντων Κανονισμών χορηγούμεναι συντάξεις, φιλοδώρηματα ή έτερα ωφελήματα αφυπηρητήσεως δεν δύναται να εκχωρηθώσιν ή μεταβιβασθώσιν ουδέ υπόκεινται εις κατάσχεσιν δι' οιονδήποτε χρέος ή απαίτησιν πλην διά χρέος οφειλόμενον προς την Κυπριακήν Κυβέρνησιν ή το Συμβούλιον ή προς ικανοποιήσιν διατάγματος Δικαστηρίου διά την πληρωμήν περιοδικών εισφορών διά την συντήρησιν συζύγου ή τέκνου.

Τερματισμός
καταβολής
συντάξεως
επί τη
καταδίκη
συνταξιούχου.

31. Εάν υπάλληλος εις τον οποίον εχορηγήθη σύνταξις ή έτερον ωφέλημα αφυπηρητήσεως δυνάμει των παρόντων Κανονισμών καταδικασθῇ εις φυλάκισιν υπό αρμοδίου Δικαστηρίου δι' αδίκημα ενέχον έλλειψιν τιμιότητος ή ηθικήν αισχροτήτα, το Συμβούλιον δύναται να διατάξη όπως διακοπή αμέσως η καταβολή της συντάξεως ή του ετέρου ωφελήματος αφυπηρητήσεως:

Νοείται ότι η σύνταξις ή το έτερον ωφέλημα αφυπηρητήσεως αποκαθίσταται μετ' αναδρομικής ισχύος εν περιπτώσει χορηγήσεως χάριτος καθ' οιονδήποτε χρόνον μετά την καταδίκην:

Νοείται περαιτέρω ότι όταν η καταβολή της συντάξεως ή του ετέρου ωφελήματος αφυπηρητήσεως διακοπή διά τον ρηθέντα λόγον το Συμβούλιον δύναται να διατάξη όπως ολόκληρον το ποσόν της συντάξεως ή του ετέρου ωφελήματος αφυπηρητήσεως εις το οποίον θα εδικαιούτο ο συνταξιούχος εάν δεν είχε καταδικασθή ή οιονδήποτε μέρος αυτού πληρωθή ή χρησιμοποιηθή διά την διατροφήν και προσωπικήν συντήρησιν ή προς όφελος της συζύγου και των τέκνων αυτού, μετά δε την λήξιν της ποινής του και αυτού του ίδιου, εις τοιαύτας αναλογίας και κατά τοιούτον τρόπον ως το Συμβούλιον ήθελε κρίνει προσήκον.

32. Τηρουμένων των διατάξεων των παρόντων Κανονισμών, το Συμβούλιον δύναται να επιβαρύνη και καταβάλλη εκ του Ταμείου Συντάξεων και Φιλοδωρημάτων, φιλοδωρήματα εις υπάλληλους του Συμβουλίου μη κατέχοντας συντάξιμον θέσιν και απομακρυνθέντας της υπηρεσίας δι' οιονδήποτε λόγον πλην διά αδίκημα ενέχον έλλειψιν τιμότητος ή ηθικήν αισχύτητα ή ανικανότητα εν τη εκτελέσει των καθηκόντων των, υπολογιζόμενα συμφώνως προς τον Κανονισμόν 29:

Φιλοδώρημα εις μη συντάξιμον υπάλληλον απομακρυνθέντα της υπηρεσίας.

Νοείται ότι ουδείς υπάλληλος θα δικαιούται να λάβη τοιούτου φιλοδώρημα εκτός εάν υπηρέτησεν επί τρία τουλάχιστον συνεχή έτη αμέσως προ της απομακρύνσεως εκ της θέσεώς του.

33. Ανεξαρτήτως των διατάξεων των παρόντων Κανονισμών, το Συμβούλιον, εφ' όσον υφίσταται και λειτουργεί σύστημα τιμαριθμικών αναπροσαρμογών των μισθών, υιοθετεί και εφαρμόζει, εν σχέσει προς τας συντάξεις των συνταξιούχων υπαλλήλων και εξαρτωμένων αυτών την υπό της Κυπριακής Κυβερνήσεως εκάστοτε ακολουθουμένην τακτικήν τιμαριθμικών αυξήσεων των συντάξεων των συνταξιούχων δημοσίων υπαλλήλων και εξαρτωμένων αυτών ως αυτή εκτίθεται εις τον περί Συντάξεων Νόμον και τους δυνάμει αυτού εκδιδόμενους Κανονισμούς.

Τιμαριθμική αύξησης των συντάξεων.

34.—(1) Οσάκις υπάλληλος κατέχων συντάξιμον θέσιν και συμπληρώσας συντάξιμον υπηρεσίαν πέντε ή περισσότερων ετών, ήθελεν υποβάλει αίτησιν προς αφυπηρέτησιν λόγω επικειμένου διορισμού του εις την Δημοσίαν Υπηρεσίαν ή εις Οργανισμόν Δημοσίου Δικαίου, το Συμβούλιον κέκτηται εξουσίαν όπως επιτρέπη την αφυπηρέτησίν του προς το δημόσιον συμφέρον, εν τοιαύτη δε περιπτώσει, τα ωφέληματα αφυπηρητήσεώς του καταβάλλονται ως εν ταις παραγράφοις (2) και (3) αναφέρεται.

Αφυπηρέτησις λόγω επικειμένου διορισμού εις την Δημοσίαν Υπηρεσίαν ή Οργανισμόν Δημοσίου Δικαίου.

(2) Εάν ο υπάλληλος κατά την αφυπηρέτησίν του έχη συμπληρώσει συντάξιμον υπηρεσίαν δέκα ή περισσότερων ετών, η σύνταξις του θα καταβάλλεται ευθύς ως ούτος αφυπηρέτησιν εκ της δημοσίας υπηρεσίας ή εκ του οργανισμού αλλ' εν πάση περιπτώσει ουχί αργότερον της συμπληρώσεως της ηλικίας των πενήτηκοντα πέντε ετών και νοουμένου ότι δεν αφυπηρετεί ή παραιτείται προ της συμπληρώσεως της ηλικίας των τεσσαράκοντα πέντε ετών.

Η σύνταξις του θα υπολογίζεται δυνάμει του Κανονισμού 4 και επί των συνταξίμων απολαβών του κατά την ημέραν της αφυπηρητήσεώς του εκ του Συμβουλίου αφού ασκηθή υπό του υπαλλήλου η εις τον Κανονισμόν 13 αναφερομένη εκλογή. Θα αυξάνεται δε καθ' οιονδήποτε ποσοστόν καθ' ον ήθελε τυχόν αυξηθή αι συντάξεις μεταξύ ημερομηνίας αφυπηρητήσεως αυτού και της ημερομηνίας καταβολής της συντάξεως.

(3) Εάν ο υπάλληλος, κατά την αφυπηρέτησίν του, έχη συμπληρώσει συντάξιμον υπηρεσίαν ολιγωτέραν των δέκα ετών αλλά ουχί ολιγωτέραν

των πέντε ετών ούτος ανεξαρτήτως των διατάξεων του Κανονισμού 4 λαμβάνει αμέσως μετά την αφυπηρέτησίν του φιλοδώρημα μη υπερβαίνον το έν δωδέκατον των κατά την ημερομηνίαν αφυπηρητήσεως μηνιαίων συνταξίμων απολαβών αυτού δι' έκαστον συμπληρωμένον μήνα υπηρεσίας.

(4) Εις περίπτωσιν καθ' ην ο υπάλληλος ήθελεν αφυπηρητήσει ή παραιτηθή εκ της θέσεώς του εις την δημοσίαν υπηρεσίαν ή τον εν τη αιτήσει του αναφερόμενον οργανισμόν προ της συμπληρώσεως της ηλικίας των τεσσαράκοντα πέντε ετών εις ουδέν ωφέλημα αφυπηρητήσεως ούτος θα δικαιούται και ουδέν τοιούτον ωφέλημα θα είναι πληρωτέον εις αυτόν.

(5) Εάν ο υπάλληλος εις τον οποίον εφαρμόζεται η παράγραφος (2) ασθενήση καθ' ον χρόνον ευρίσκεται εν τη δημοσία υπηρεσία ή εν τη υπηρεσία του οργανισμού το Συμβούλιον, εάν ήθελεν ικανοποιηθή εξ ιατρικής αποδείξεως ή εκθέσεως υπό Ιατροσυμβουλίου ότι ούτος, λόγω πνευματικής ή σωματικής ανικανότητας, δεν δύναται να εκτελή τα καθήκοντά του εν τη θέσει του παρά τη δημοσία υπηρεσία ή οργανισμόν και ότι τοιαύτη ανικανότης κατά πάσαν πιθανότητα θα είναι μόνιμος, δύναται να επιτρέψη την εις αυτόν καταβολήν της συντάξεως αμέσως, εν τοιαύτη δε περιπτώσει ο Κανονισμός 25 δεν θα εφαρμόζεται.

(6) Εάν ο υπάλληλος εις τον οποίον εφαρμόζεται η παράγραφος (2) αποβιώση καθ' οιονδήποτε χρόνον καθ' ον ευρίσκεται εν τη δημοσία υπηρεσία ή τη υπηρεσία του οργανισμού, καταβάλλεται εις την χήραν και τα δικαιούμενα εις σύνταξιν τέκνα αυτού, εάν υπάρχουν, σύνταξις χήρας και τέκνων συμφώνως προς τας διατάξεις των παρόντων Κανονισμών μη εφαρμοζομένης της πρώτης επιφυλάξεως της παραγράφου (1) του Κανονισμού 17.

Η χορηγητέα εις την χήραν και τα τέκνα του υπαλλήλου σύνταξις αυξάνεται καθ' οιονδήποτε ποσοστόν καθ' ον ήθελον τυχόν αυξηθή αι συντάξεις μεταξύ της ημερομηνίας αφυπηρητήσεώς του και της ημερομηνίας του θανάτου.

(7) Εάν ο υπάλληλος αποβιώση καθ' οιονδήποτε χρόνον προ της συμπληρώσεως της ηλικίας αφυπηρητήσεώς του εκ της Δημοσίας Υπηρεσίας ή Οργανισμού και καθ' ον χρόνον ευρίσκεται εν τη υπηρεσία της Δημοσίας Υπηρεσίας ή του Οργανισμού χορηγείται εφ' άπαξ φιλοδώρημα εις τον νόμιμον προσωπικόν αντιπρόσωπον αυτού, ίσον προς το εφ' άπαξ επί της συντάξεως φιλοδώρημα εις τον οποίον θα εδικαιούτο κατά την αφυπηρέτησίν του εκ του Συμβουλίου.

Το εν λόγω φιλοδώρημα αυξάνεται καθ' οιονδήποτε ποσοστόν καθ' ο ήθελον τυχόν αυξηθή αι συντάξεις μεταξύ της ημερομηνίας αφυπηρητήσεώς του και της ημερομηνίας του θανάτου του.

(8) Εάν εις γυναίκα υπάλληλον εις την οποίαν εφαρμόζεται η παράγραφος (2) επιτραπή υπό της Δημοσίας Υπηρεσίας ή του Οργανισμού, όπου διωρίσθη, να αφυπηρητήση λόγω γάμου ή επικειμένου γάμου ή τεκνογονίας αυτής ή λόγω υιοθετήσεως υπ' αυτής τέκνου, δύναται να χορηγηθή εις αυτήν φιλοδώρημα μη υπερβαίνον το έν δωδέκατον των κατά την ημερομηνίαν αφυπηρητήσεως μηνιαίων συνταξίμων απολαβών αυτής δι' έκαστον συμπληρωμένον μήνα υπηρεσίας εάν προσκομίση εντός έξ μηνών από της αφυπηρητήσεως αυτής ή εντός τοιαύτης μακροτέρας προθεσμίας όσσην το Συμβούλιον ήθελεν επιτρέψει εις οιαδήποτε ειδικήν περίπτωσιν, ικανοποιητικόν αποδεικτικόν του γάμου ή της τεκνογονίας αυτής ή της υπ' αυτής υιοθετήσεως

τέκνου. Το εν λόγω φιλοδώρημα υπολογίζεται επί των συνταξίμων απολαβών αυτής κατά την ημερομηνία αφυπηρετήσεώς της εκ του Συμβουλίου, αυξάνεται δε καθ' οιονδήποτε ποσοστόν καθ' ο ήθελον τυχόν αυξηθή αι συντάξεις μεταξύ της ημερομηνίας αφυπηρετήσεώς της και της ημερομηνίας καταβολής του φιλοδωρήματος.

(9) Εν τω παρόντι Κανονισμώ ο όρος «οργανισμός» σημαίνει οιονδήποτε δι' ειδικού Νόμου ιδρυθέντα οργανισμόν δημοσίου δικαίου και οιαδήποτε αρχήν τοπικής διοικήσεως.

35.—(1) Η έναρξις ισχύος των παρόντων Κανονισμών άρχεται από της 1ης Ιανουαρίου, 1985.

Έναρξις
ισχύος των
παρόντων
Κανονισμών.

Το Συμβούλιον από της 1.1.1979 υιοθετεί και εφαρμόζει εν σχέσει προς τας συντάξεις των συνταξιούχων υπαλλήλων αυτού τας υπό της Κυπριακής Κυβερνήσεως εκάστοτε παρεχόμενας αυξήσεις εις τας συντάξεις των συνταξιούχων Δημοσίων Υπαλλήλων.

36. Ίνα δυνηθή το Συμβούλιον να χορηγή συντάξεις και φιλοδωρήματα βάσει των παρόντων Κανονισμών ιδρύεται ταμείον καλούμενον «Ταμείον Συντάξεων και Φιλοδωρημάτων» εις το οποίον καταβάλλονται άπασαι αι εισφοραί αι δυνάμει των παρόντων Κανονισμών γεγόμεναι ως και πάντα τα ποσά τα ευρισκόμενα εις πίστιν του Ταμείου φιλοδωρημάτων και συντάξεων του Συμβουλίου τον οποίον ιδρύθη δυνάμει των καταργηθέντων Κανονισμών.

Ίδρυσις
Ταμείου
Συντάξεων
και Φιλοδω-
ρημάτων.

37. Τηρουμένων των διατάξεων των παρόντων Κανονισμών, το Συμβούλιον θ' ασκή έλεγchon επί και διοική το Ταμείον Συντάξεων και Φιλοδωρημάτων και θα τηρή ειδικόν λογαριασμόν, τον τύπον του οποίου από καιρού εις καιρόν καθορίζει το Συμβούλιον, δι' άπαντα τα χρηματικά ποσά τα καταβαλλόμενα εις και εκ του Ταμείου Συντάξεων και Φιλοδωρημάτων.

Έλεγχος
Ταμείου
Συντάξεων
και Φιλοδω-
ρημάτων.

38. Το Συμβούλιον καθ' έκαστον έτος θα επιβαρύνη και καταβάλλη εκ των προσόδων του εις το Ταμείον Συντάξεων και Φιλοδωρημάτων ποσόν ίσον προς το 15% του μισθού εκάστου των υπαλλήλων του Συμβουλίου.

Ποσοστόν
εισφοράς
του Συμβου-
λίου εις το
Ταμείον
Συντάξεων
και Φιλοδω-
ρημάτων.

Νοείται ότι το Συμβούλιον δύναται από καιρού εις καιρόν να αυξάνη, ελαττώνη ή αναστέλλη την ως άνω πληρωμήν εάν αι συνθήκαι ούτω απαιτήσουν.

39. Άνευ επηρεασμού καθ' οιονδήποτε τρόπον των μέχρι της ενάρξεως της ισχύος των παρόντων Κανονισμών δικαιωμάτων των υπαλλήλων και συνταξιούχων, το Μέρος XXI των περί Χωρίων (Διοικήσις και Βελτίωσις) Κανονισμών του Συμβουλίου Βελτιώσεως Πεδουλά 1951 έως 1983 καταργείται.

Κατάργησις
Κανονισμών.
Επίσημος
εφημερίς
Παράρτημα
Τρίτον:
14.3.1951
14.5.1952
26.3.1953
26.7.1956
27.9.1962
27.1.1966
28.7.1966
14.1.1972
26.9.1974
25.4.1975
3.10.1975
26.11.1976
16.2.1979
30.5.1980
13.3.1981
23.12.1983.

Οι ως άνω Κανονισμοί ενεκριθήσαν υπό του Υπουργού Εσωτερικών.

